

Publicerad 2016-05-04 21:50 av Magdalena Eriksson

metallica

bästa vännen

lagar dig som jag inte såg för jag hade fullt av trasiga barn i famnen. lagar maten som jag ville ge dig.
rosentårars pannkaka å vi skulle gå till fåglarna men hann inte dit. när vi kom fram var de bortflutna. jag
lagar dig nu. limmar fågelfjädrar och näbbar. du lyssnade och knep ihop om ditt. dina åderbräck och mannen
som åt dig levande, silade dig och hängde i sin matta långt borta för det hade han råd med. jag lagar dig nu
och träcklar darrande ... ditt älskade ansikte.

vi är vännerna som lutar över tystnaden och skriver med tejp i hundra meter.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Magdalena Eriksson med Poeter.se id #49504 innehar upphovsrätten